

Potopis po Siciliji, jun/jul 2008

Torek, 24. 06. 2008

V torek po službi se odpravimo na pot. Zaradi poznega popoldneva se odločimo, da zapeljemo do zadnje bencinske črpalne na sončni strani alp oz. v Sežani. Noč pred praznikom napolni parkirišče z množico tovornjakov. Najdemo luknjo in prespimo.

Sreda, 25. 06. 2008

Na parkirišču se dobimo z našimi sopotniki – Pečeti. Sestavimo bojni plan. Želja oz. cilj nam je, da pridemo čimprej do Villa San Giovanni, od koder pelje trajekt za Sicilijo. Nekako smo se odločili, da gremo po vzhodnem delu Italije proti Siciliji in se po zahodnem delu vračamo. Razlika v kilometrih je zanemarljiva. Ta dan smo potovali v dveh delih. Do 12.⁰⁰ ure smo se pripeljali do Marotte ([Google maps](#)), kjer smo se ustavili za kopanje in kosilo. Vročina (40° C) in prvi polfinalni par Evropskega prvenstva nas ustavita na počitku do 23.⁰⁰ ure. Za prespat ni. Smo namreč 10 m oddaljeni o železniškega tira, kjer vsakih 15-20 min pripelje vlak. Odločimo se, da poskusimo priti do Lesine. Avtocesta po kateri se peljemo je zavita zdaj v levo zdaj v desno. Svoj čar doda truma tovornjakov. Ob 02.⁰⁰ uri gremo tankat. Do Lesine imamo še slabih 100 km. Na parkirišču zagledamo luknjo točno za dva kamperja. Prespimo.

Četrtek, 26.06.2008

Zbudimo se okoli 8.⁰⁰ ure. Do Ville San Giovanni imamo še okoli 650 km oz. 8 ur vožnje. Tudi danes pokaže termometer 40° C. Odločimo se za podoben scenarij kot dan prej. Do 12.⁰⁰ se tako pripeljemo do Marina di Ginosa ([Google maps](#)), kjer parkiramo kakšnih 100 m od plaže. Ker še ni glavna sezona z lahkoto najdemo parkirni prostor. Plaža je sama mivka. Morje čisto in osvežujoče. Da so prisotne meduze na svoji koži ugotovi moja žena. Do večera zagotovo ne gremo naprej. Ko zvečer sedimo zunaj se nam nepovabljen pridruži domačin, ki ponuja apartmaje za 60 €. Stežka se ga otresemo. Šele, ko mu rečemo, da si bomo jutri zjutraj ogledali njegove apartmaje, se odpravi. Kakšno uro po tistem se odpravimo tudi sami proti Villa San Giovanni. Zadnji kilometri avtoceste, so blago rečeno, grozni. Temu zagotovo ne moramo reči več avtocesta, saj se skoraj neprestano vozimo samo po enem pasu. Glede na hitrost in obsegu del imam občutek, da avtocesta nikoli ne bo popolnoma funkcionirala. Saj ko bo urejen drugi pas, bo potrebno urediti še ta pas, po katerem se vozimo. Skratka, neverending story. Ob 3 se pripeljemo do cilja – pristanišča v Villa San Giovanni. Ustavimo na parkirnem prostoru enega izmed ponudnikov (Caronte & Tourist - <http://www.carontetourist.it/>), kjer prodajajo karte za trajekt. Preostanek noči prespimo kar na parkingu.

Petek, 27.06. 2008

Vstanemo okoli 09.⁰⁰ ure. Sonce že krepko pripeka. Odpravimo se po nakup kart za trajekt. Pred blagajnami nas pričaka Mr. Coffee ForMe. Izvede kratek intervju koliko nas je, kam gremo in za kako dolgo. Ne morem ugotoviti ali govori italijansko-nemško-angleško ali nemško-angleško-italijansko ali katero drugo permutacijo. Važno je, da se razumemo. Blagajniku razloži kaj potrebujemo in denarnica je lažja za 59 €, kolikor pride povratna karta za trajekt za Messino. Po uspešnem nakupu kart za trajekt, Mr. Coffee ForMe še parkrat ponovi svoje ime. Nekako me prepriča in mu dam 2 €, da si bo lahko dal delat vizitke, da mu ne bo potrebno znova in znova ponavljati svojega imena. Spakiramo se na trajekt in že smo na Siciliji. Ko prispemo v Messino se odločamo ali naj gremo po avtocesti

ali po cesti ob plaži do Taormine. Obvelja avtocesta. Najprej gremo v kamp, kjer je prespal Rosa (http://caravaning.zanimiv.net/sicilija-2008_rosa.pdf). Ker nam ni vseč dostop do plaže in cena se premaknemo še nekaj km proti Messini. Pridemo do kampa ki je ob plaži in cenovno bolj ugoden. Kamp [Camping Paradise](#) (GPS koordinate: N 37.89680, E 15.32653) se nahaja v kraju Letojanni. Sam kamp je lepo urejen, če bi prišli pol leta kasneje bi lahko celo napisal, da ima kamp svoj bazen, tako pa lahko napišem le, da ga zidajo. Senco v kampu delajo oljke. Popoldne se odpravimo na plažo. Na plaži skoraj ni ljudi. Razlika med dopustovanjem v sredini avgusta in v začetku julija je očitna in je v prid julija. Voda je prijetno osvežilna.

Sobota, 28.06.2008

Odločimo se za popoldanski ogled Taormine ([opis na Wikipediji](#)), čez dan je namreč velika vročina. Dopoldanski čas zato namenimo poležavanju na plaži. Prvi sta na plaži Milica in Andreja. Ko pridem na plažo mi Milica pove, da jo je opekla meduza. Zato se previdno odpravljam v vodo. Razmišljam tudi kakšna je verjetnost, da te oplazi meduza v tako širnem morju. Zagotovo je majhna, mogoče celo podobna zadetku na lotu. Zaplavam. Čez minuto že krik iz mojih ust. Zadel sem na lotu! Ne, opekla me je meduza. No, mogoče je še kaj upanja, da zadenem na lotu. Ko pridem domov bom mogoče stavil.

Popoldan se z avtobusom odpravimo proti Taormini. Povratna karta stane 3,20 €. Voznik avtobusa pokaže kako se vozi skozi ozke sicilijanske ulice. Tako si za 3,20€ kupimo pravo adrenalinsko vožnjo. Popoldne v Taormini je prav prijetno. Taormina na glavni promenadi premore tri cerkvice in ker je sobota popoldan je v vsaki poroka. Ko greš mimo cerkve, nehote dobiš občutek sicilijanske poroke z botri. Vsi so tako lepo oblečeni (v črno seveda). Pred cerkvijo pa poročno darilo – ameriški kabrio s kalifornijsko registracijo. Očitno imajo botri dosti denarja. Čisto na koncu si ogledamo še grški teater v Taormini, ki je imel okoli 5.000 sedežev. Teater je zelo dobro ohranjen. Na odru je celo ohranjenih nekaj korintskih stebrov. Po ogledu se odpravimo na sicilijansko pizzo. Cena pizze ni kaj bistveno višja kot pri nas – 7 €. Okus pa se ne da primerjat. Pizza je res slastna, tudi zaradi tega, ker je na pizzi mozzarella, kot se spodobi za pizze. Če bi še v naših pizzerijah dajali mozzarella bi bilo res super. Po pizzi pa seveda še drugi del adrenalinske vožnje do kampa.

Nedelja, 29.06.2008

Še preden smo krenili, se že veselim postanka na Etni ([opis na Wikipediji](#)). Zvečer bo namreč prijetno hladno in laže se bo spalo. Pod Etno pridemo okrog 14.⁰⁰ ure. Odpravimo se proti gondoli. Cena je razdeljena na tri dele – vožnja z gondolo, vožnja z Unimogi in vodič. Vse skupaj pride 50 €. Pade razprava kaj narediti. Prodajalec kart nam razloži, da je cena za otroka 30 €. Sam razmišljam v to smer: če gremo samo z gondolo je vprašanje ali se bo kaj več videlo kot tu spodaj, poleg tega ne verjamem, da se bom še kdaj vrnil; svet je velik, jaz pa še toliko tega nisem videl. Zato kam je šel bik, naj še gre štrik. Ven potegnem magično kartico, ki je tukaj za vse ostalo. Znesek ji je nepomemben in že smo v gondoli, ki pelje proti 2.500 m nadmorske višine. Na vrhu se postavimo v vrsto za vožnjo z unimogi do višine 2.900 m. Vodič nam sporoči, da je vožnja na vrh vprašljiva zaradi slabega vremena. V daljavi slišimo grmenje. Razloži nam, da bomo dobili povrnjen denar za unimoge in vodenje po vrhu. Milica se pogovarja z vodičem, poleg se pridruži še direktor g. Mazzaglia, ki pa seveda nima pojma o angleščini. Vsi se strinjajo z ugotovitvijo, da je cena za ogled vrha Etne visoka. Zato direktor Milici obljubi, da se bomo lahko jutri še enkrat peljali z gondolo in to zastonj. Vožnjo z unimogi pa smo tako ali tako imeli še neizkoriščeno. Vrnemo se v dolino. Ogledamo si par kraterjev, katere je možno obiskati peš. Pozno zvečer imamo čudovit nočni pogled na Catanio.

Serpentinasta pot proti vznožju gondole za Etno

Ponedeljek, 30.06.2008

Še vedno sem malce skeptičen nad besedami direktorja, da se bomo zastonj peljali z gondolo. Vendar začuda dobimo nove karte za unimoga, za gondolo pa obdržimo stare karte na katerih piše, da so veljavne še danes. Seveda smo med prvimi na vrhu. Vodič, ki nas vodi skozi kraterje je zelo prijazen. Razloži vse kar ga povprašamo. Pove, da imajo izbruhe praktično vsako leto. Nazadnje je bil manjši izbruh maja 2008. Ugotovimo, da je bilo res vredno plačati še teh nekaj fičnikov in priti na sam vrh Etne, ter si ogledati kraterje. Seveda obstaja alternativa, da greš pe te 400 m nadmorske višine, vendar je dolga pot pa še razlage nisi deležen.

Ko se vrnemo v dolino nadaljujemo pot proti Siracusi. Ustavimo se v Ognini ob morskem zalivu, ki ga je predlagalo že nekaj potopiscev. Ustavimo tik pred "Guarda di Finanza", kjer je prepovedano ustavljanje. Čez par minut pride mimo policist in mi razloži, da tu ne moremo parkirat. Skušam mu razložiti, da bi se radi skopali in nekaj pojedli. On meni skuša razložiti, da na drugi strani ceste lahko parkiram. Po kretnjah končno prideva na skupni jezik. Premaknemo avtodome na levo stran cestišča in vsi smo zadovoljni. Proti večeru se pripelje še en kamper. Kasneje ugotovimo, da je iz Palermo in da večkrat pride sem, ker je tukaj zelo lepo in mirno. Za Palermo nam predlaga parking blizu avtobusne postaje, kjer plačaš parkirnino, v ceno pa je vključena karta za avtobus, da si lahko ogledaš Palermo. Razloži najmanj 5x, seveda v italijanščini, a ne verjamem, da bomo ta kraj našli. V navigaciji namreč ne najdem Piazzalle Giotto.

Torek, 01.07.2008

Z avtobusom se iz Ognine odpravimo v Siracuso ([opis na Wikipediji](#)). Na cesti je včasih prava umetnost najt postajališče za avtobus. Po 500 m hoje v eno smer nam ena gospa

razloži, da je postaja v drugo smer. Nič, vrnemo se v križišče od koder smo prišli, bomo tam počakali na avtobus. In res, avtobus nam ustavi. Sicer smo vsi avtobus pričakovali iz druge smeri. Zato nas prej opazi šofer avtobusa kot mi njega. Tip nam potrobi in nam ustavi. Če kdo zamudi res ni panike, voznik avtobusa je pripravljen ustaviti kjerkoli med potjo. Karte za vožnjo pri vozniku ni možno kupiti, zato nam ustavi pri trgovini, kjer je možno kupiti karte. Seveda nas počaka, da karte kupimo in pridemo nazaj na avtobus. Z avtobusom se pripeljemo do glavne železniške in avtobusne postaje v Siracusi. Od tam se popeljemo z majhnim avtobusom do starega centra. Nadaljujemo peš proti Piazza Doumo. Med potjo je pizzerij kot smetja. Ogledamo si cerkev, ter še par ulic. Počasi se bliža poldne in prihaja vročina. Opraviti se želimo na drug konec mesta do arheološkega parka. Ker nam po vročini ni za hoditi, vpraša Rok kočijaža koliko računa za pot. Prevoz ponudi za 50 €. Zdi se nam preveč in ko že krenemo peš, nam kočijaž spusti ceno na 40 €, ki jo sprejmemo. Ko pridemo do parka si najprej ogledamo opuščeni rimski amfiteater ter lepo vzdrževan grški teater. Nazadnje se ohladimo v dionizovem ušesu ([opis na Wikipediji](#)). Za ogled Arhimedovega soda nam zmanjka moči in volje. Vročina je res neznosna. Ob 13.⁰⁰ uri začnemo razmišljati o pizzi. Žal pa pizzerije v Italiji ne razmišljajo o turistih in so čez poldne zaprte. Ojej! Odpravimo se peš proti staremu centru. Vse do centra ne najdemo odprte pizzerije. Najdemo pa promenado, ki jo krasi drevored dreves – oleandrov. Odprte so le slaščičarne. V starem centru najdemo najdemo trgovino – okrepečevalnico, ki prodaja že pripravljene pizze. Ja nič, bomo kar to zmazali. Na poti proti avtobusni postaji preverimo ustavljanje avtobusa 100 m pred avtobusnim postajališčem. Dreluje! In brez kakršne koli hude jeze. Ko se vrnemo v Ognino nas še vedno čaka kamper iz Palerma. Pripravil nam je načrt kako priti do Piazzalle Giotto. Ne verjamem, da se bomo znašli. Sicer pa naš prijatelj Google pozna odgovor in sem našel zanimivo povezavo: <http://www.amat.pa.it/Pagine/Servizi/CamperService.htm>.

Sreda, 02.07.2008

Zjutraj se odpravimo proti jugu do Marina di Ragusa. Še pred tem v enosmerni ulici najdemo pipo in napolnimo rezervoar za vodo. Seveda zapremo ulico. Med polnjenjem pride avtomobil. Prekinem polnjenje, da spustim avto naprej. Preden odpelje še pokramlja z Andrejo. Kasneje mi Andreja pove, da je razlagal, da bo počakal da napolnimo vodo in da naj pripeljem kamper nazaj. Res ne morem druga reči, kot da so Sicilijanci zelo prijazni in tolerantni.

Pripeljemo se v Marino di Raguso. Gradijo ogromno apartmajev. Ne najdemo nič pametnega, zato nadaljujemo pot ob obali. Kmalu pripeljemo do kraja Punta Secca, kjer je v bližini agrokamp (<http://www.caposcalambri.com/>; GPS koordinate: N 36.79390, E 14.48958). Nič, gremo pogledat agrokamp, dokler ne rabimo okopavat zemlje bo ok. In res, sredi rastlinjakov, kamp, ki je lepo urejen v senci borovcev. Do plaže je 100 m. Tudi cena je sprejemljiva – 18 €. Na plaži sama mivka, plitvina sega daleč, več kot 100 m. Rok zvečer ulovi kirno, ki zvečer pristane v ponvi in malo za tem v mojih ustih. Super večerja. Večer zaključimo s tarokom. Otroci najdejo družčino – popotnike iz Šempetra pri Novi Gorici.

Četrtek, 03.07.2008

Do 12.⁰⁰ zapustimo kamp. Pred tem se še okopamo v morju. Ko greva z ženo plačat kamp, kupiva še olivno olje (30 € za 5 litrov) in dva litra (4 €) sicilijanskega domačega vina. Včeraj nam je ceno postavil "marito". Danes nam "marita" postavi nekoliko nižjo ceno za kamp (16,50 €). Vse skupaj zaokrožimo na 50 €. Pravi agrokamp! Gremo naprej. Moja vesela navigacija ima kar velik IQ. Vodi me po enosmernih ulicah, makadamskih poteh. No, potem se vklopi še šoferjev IQ. Skratka, ga skoraj ni dneva, ko se vklopi še šoferjev IQ, da reši kar se rešiti da.

Torej iz agrokampa smer dolina templjev (Valle dei Templi;

<http://www.valleyofthetemples.com/>), ki je, kot se za tako veliko število kamnov spodobi, pod UNESCO-vo zaščito.

Concordia je najbolje ohranjen tempelj v dolini templjev

Z ogledom templjev opravimo do 17.⁰⁰ ure. Premišljamo kaj storiti. Prenočiti tukaj, ali se odpeljati v notranjost proti Corleonu. Povprašamo kapo di parkplatz, če lahko tu prenočimo. Razloži nam nekaj povsem nerazumljivega. Zato se odločimo z nadaljevanjem poti. Prva postojanka so blatni izviri oz. Vulcanelli di Maccalube v bližini Aragone (<http://www.macalife.it/>). Na ogledu opravijo otroci pravo popoldansko blatno kopel. Še sreča, da imajo pri vhodu vodo s katero si umiješ glavnino blata. Ko pridemo z ogledov vulcanellov je ura že skoraj 20.⁰⁰. Po večerji še toliko več. Nič, bomo kar tu prenočili. Vulcanelli boss nam pove, da je tu mirno in ni problema prespati. Edino kar je bilo moteče je to, da je tu konec asfaltne ceste in da ni prometa. Zato je cesta idealna za mladiče, ki se želijo naučiti vožnje avta. Na začetku te še malo moti, da pride isti avto 3x obrnit, kasneje ko zaspiš te več ne moti.

Ti majhni vulkančki bruhajo vodo pomešano z blatom in niso nič kaj preveč vroči

Petek, 04.07.2008

Dan za Corleone. Odpravimo se že ob 8.³⁰. Čez uro in pol že stojimo pred tablo Prizzi, da se ovekovečimo. Po fotosession-u se zapeljemo še kak km ali dva proti centru. Stari del vasice je na vrhu hriba. Vasica izgleda očarljivo. Ker je na repertoarju še en mit – Corleone, se odpravimo naprej. Tik preden se odpravimo, Andreja opazi spominsko ploščo “nedolžnim” žrtvam mafije. Plošča stara dober mesec je ovekovečena z digitalcem. Sedaj, ko to pišem, se sprašujem ali res obstajajo nedolžne žrtve mafije. Verjetno so zato tudi dali nedolžne v narekovaje.

Spominska plošča na vse "nedolžne" žrtve

Nič, gremo v Corleone. Po Prizzi-ju se mi ne zdi Corleone tako očarljiv. Corleone prečesemo po dolgem in počez. Med drugim "zalutamo" tudi v cerkev sv. Marije. Notranjost je res lepa. Najdemo tudi turistični biro, a žal brez osebe, ki bi znala kaj angleščine. Da bi bili kakšni prospekti v angleškem jeziku je iluzija. Dobimo tudi načrt mesta – pazi sedaj – fotokopijo! Pa to ni res!

Corleone je res začaran. Ko nastavimo navigacijo proti Marsali, gremo vsak svojo pot. Najdemo se šele na avtocesti po 80 in nekaj km. Ustavimo se ob vetrovni plaži pred Marsalo. Se skopamo in pojemo večerjo. Pogrešamo lepo plažo iz agrokampa. Zvečer pripravimo plan za jutri. Gremo nazaj proti vzhodu (30 km) poiskat lepo plažo. Verjetnost, da bomo našli lepo plažo na jugu kot na severu se nam zdi večja. Bomo videli.

Stari del mesteca Prizzi deluje tako kot si predstavljam Sicilijanske vasice

Sobota, 05.07.2008

Celo noč je pihal vlažen veter, zato nismo dobili občutka, da je to sanjska plaža. Pa tudi valovi so bili kar veliki. Nič, preden se odpravimo proti Palermu in severu Sicilije se odločimo še poiskati lepšo plažo na južni strani Sicilije. Odpravimo se proti Marinelli, kjer se Pečeti odpravijo na ogled feničanske in grške zapuščine (Selinute; [opis na Wikipediji](#)). Ker smo še vedno pod vtisom doline templjev, se sami odločimo za iskanje lepe plaže. Sama Marinella premore le majhno mestno plažo, ostale pa s kamperjem niso dostopne. Zato se odpravimo proti Tre Fontanelle. Na poti do tja zagledamo tablo za kamp Helios. Gremo pogledat. Tik ob kampu zagledamo parkirni prostor ob plaži. Popoldne se nam pridružijo še Pečeti. Do večera ostanemo na plaži. Ko si pripravljamo večerjo in že razmišljamo, da prenočimo, pride kampmajstor in nam zabiča, da moramo zapustiti parking, sicer bo poklical Carabinieri. Poskušamo ga pomiriti in mu povemo, da gremo čez uro. Rekel je, da je prepozno in da pridejo Carabinieri že čez 10 min. Mi smo skuhali večerjo, pojedli, pomili posodo, minilo je zagotovo uro in pol. Carbinierjev pa od nikoder. Vseeno se odločimo zapustiti prostor, da kampmajstru ne povzročimo čira na želodcu. Prespimo kar na parkingu v Marinelli (GPS koordinate: N 37.58332, E 12.83816), blizu vhoda v Selinute.

Jug Sicilije je ves v vinogradih in oljkah

Nedelja, 06.07.2008

Nič, gremo še malce nazaj proti vzhodu. Pripeljemo se v kamp La Palma, ki je v bližini Menfija (<http://www.campinglapalma.com>). Kamp je prisrčno majhen. Senco delajo visoka drevesa in palme. Dostop do plaže je super. Cena za kamper in tri osebe je 33 €. Vrzemo se v lenarjenje. Odločimo se, da bomo isto počeli še jutri.

Ponedeljek, 07.07.2008

Nič. Prazna plaža, skoraj samo za nas.

Na tej plaži smo lenarili 2 dneva

Kamp je bil lep, urejen in imel je precej sence

Torek, 08.07.2008

Zjutraj se odpravimo na pot proti Palermu. Odpravimo se v kamp La Playa (<http://www.camping.it/english/sicilia/laplaya/>), ki je kakšnih 18 km zahodno od Palerma. Tik preden je izvoz iz avtoceste naletimo na spomenik zadnji žrtvi mafije na Siciliji –

sodniku Falcone-ju. Da so ga v maju 1992 ubili so porabili 350 kg razstreliva! Učinek je bil neverjeten – avtocesto je na tem delu dobesedno dvignilo v zrak. Več o sodniku Giovanni-ju Falcone na Wikipediji ([http://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni Falcone](http://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni_Falcone)). Spomenik je na obeh straneh avtoceste. Tako je načeloma vseeno s katere strani avtoceste se pelješ. Tik pred spomenikom je tudi manjši odstavní parkirni prostor, da se lahko z avtom oz. kamperjem ustavi.

Spomenik zadnjim žrtvam mafije na Siciliji

V kampu se namestimo, potem pa hitro v Palermo. V kampu dobimo uporabna navodila kako priti v Palermo in nazaj. Na recepciji kupimo tudi karte za avtobusni prevoz, cena 3,50 € na osebo. V Palermu izstopimo v neposredni bližini Quattro Canti ([http://en.wikipedia.org/wiki/Quattro Canti](http://en.wikipedia.org/wiki/Quattro_Canti)). Nedaleč v stran je tudi Piazza Pretoria, kjer je tudi znani vodnjak Francesca Camilliani-ja. Otvoritev vodnjaka Pretoria je bila leta 1575. Za tisti čas je bil vodnjak pravi šok, zato ima Fontana Pretoria tudi ime "Fountain of Shame" oz. vodnjak sramu. Prvi odzivi so namreč bili: Šokantno! Nezaslišano! Sramotno! Ko boste vodnjak videli, vam bo jasno zakaj takšen odziv, še posebej, v 16. stoletju. V Palermu si med drugim ogledamo še katedralo (opis na Wikipediji: <http://en.wikipedia.org/>

[wiki/Cathedral of Palermo](http://en.wikipedia.org/wiki/Cathedral_of_Palermo)), ki je znana po raznovrstnosti slogov, Teatro Massimo (scena 3. dela botra), ki velja za tretjo največjo operno hišo v Evropi in prvo v Italiji. Več o operni hiši tudi na Wikipediji. [http://en.wikipedia.org/wiki/Teatro Massimo](http://en.wikipedia.org/wiki/Teatro_Massimo). Če si v Palermu nikakor ne moreš mimo tržnice – Vucciria. Gre za tržnico, ki je kar na ulicah mesta. Tu se dobi vse od igle do skoraj avtomobila. Na tržnici občutiš pravi utrip mesta na italijanski Wikipediji je tudi opis tržnice: <http://it.wikipedia.org/wiki/Vucciria>. Po Palermu vozi tudi Sightseeing bus (več o njem na spletu: <http://www.city-sightseeing.com/index.phtml?command=search&clear-search=true&destinations=Palermo>).

Po ogledu mesta, se vračamo proti kampu. Avtobus prestopimo ravno ob nogometnem stadionu, kjer je Slovenija v kvalifikacijah za World Cup 2006 izgubila proti Italiji 1:0.

Večerjamo v pizzeriji v Palermu. Vsi smo bili istega mnenja: pizza v Taormini je bila boljša.

Katedrala v Palermu...

... je tako velika, da je ne spravim na eno sliko, kaj šele na eno stran

Sreda, 09.07.2008

Ob 09.⁰⁰ se lahko odpravimo iz kampa. Ostane nam še ogled serverne obale Sicilije. Ustavimo se v majhnem mestecu Cefalu (opis na Wikipediji: <http://en.wikipedia.org/wiki/Cefalu>), ki je tik ob obali. Spominja na Piran, ali obratno? Popoldne nadaljujemo pot proti Messini. Za cilj si nastavimo Tindari. Od Cefalu-ja se vozimo po avtocesti. Peljemo se iz tunela v tunel. Svetlobe je toliko, da ti zablešči pred očmi, potem pa zopet tunel. In tako celih 100 km ali več! Tindari (opis na Wikipediji: <http://en.wikipedia.org/wiki/Tindari>) je vasica tik ob morju, vendar je okoli 300 m nad morjem. V centru Tindari-ja je cerkev, ki je znana po tem, da ima črno madonno. Iz Tindarija se odpravimo proti vasici Marinello, ki je tudi ob morju, vendar s to razliko, da je na nadmorski višini 0. Upamo, da bomo našli prostor za prenočit. Brez uspeha. Odločimo se vrniti v Tindari. Tik pod cerkvijo je parkirišče. Nič, bomo kar tu prespali. Parkirišče je plačljivo, tako je najbolje, če se tam prikažete po 20.³⁰ uri, ko zaključijo s kasiranjem. Sicer je potrebno plačati 3 € na uro. Mi smo prišli prej in zaradi ljubega miru smo v kasico prasio prispievali 3 €.

Prijetno mestece Cefalu na severu Sicilije

Četrtek, 10.07.2008

Preden se odpravimo na trajekt si ogledamo še cerkev v Tindariju. Cerkev je res lepa in vredna ogleda. Ko pridemo v Reggio di Calabria se nam poti ločijo. Pečeti se odpravijo proti Pompejem in Vezuvu. Mi smo tam že bili, zato se odločimo, da se skopamo še v Calabriji. Odpeljemo se proti Tropei. Pred Tropeo gremo v camper stop ($38^{\circ} 39' 30''$ N, $15^{\circ} 50' 54''$ E). Ta camper stop smo obiskali že pred tremi leti. Bil nam je všeč iz razloga, ker parkiramo direkt pred plažo. Od kamperja do morja imamo 40 korakov! Uživamo vse do večera in še celo dopoldne naslednji dan do kosila.

Cerkev v Tindariju

Petek, 11.07.2008

Po kosilu se odpravimo proti domu. Preden res zapustimo Calabrio, se ustavimo na eni izmed mnogih zelenjavnih trafik in si kupimo Calabrijsko Cipolo. Imam občutek, da je Calabrija znana po čebuli približno toliko, kot je dežela lükarjev pri nas. Sama vožnja. Utrujeni od vožnje se ponoči ustavimo za nekaj ur na benzinski črpalki pred Bologno.

Sončni zahod v Calabrij

Sobota, 12.07.2008

Zjutraj nadaljujemo vožnjo proti domu. Tik preden prestopimo mejo se ustavimo v Devinu (italijansko Duino), kjer si pogledamo res prisrčen grad (Spletna stran gradu: <http://castellodiduino.it/eng.html>). Znotraj gradu najdemo čudovit park. Priporočam obisk.

Prijeten gradič Devin

Slik je namenoma manj, a vendar toliko, da bralko/ca pritegnem k ogledu čudovitih lepot Sicilije.

Gorazd

